

HPV

human papillomavirus

**راه های انتقال
ویروس پاپیلوما را
بشناسید !**

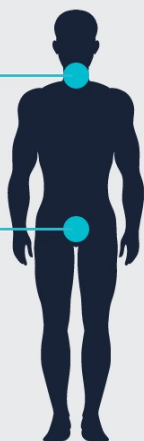
انتقال ویروس پاپیلوما

پاپیلوما در ۹۰٪ از موارد از طریق تماس جنسی از طریق تماس با پوست آلوده دستگاه تناسلی، غشاهای مخاطی یا مایعات تناسلی-دهانی-مقعدی که آلوده هستند (عمدتاً ترشحات جنسی در زن و مرد)، از طریق رابطه جنسی و نیز رابطه تناسلی-دهانی و تناسلی-دهانی-مقعدی منتقل میشود. با این حال، راههای انتقال غیرمستقیم نیز از طریق تماس پوست با پوست، با واسطه دستها، تماس با لباس زیر یا اشیاء بیجان در حدود ۱۰٪ موارد وجود دارد.

در بیشتر موارد دخول یک شرط اصلی برای این انتقال است ولی مواردی که دخول انجام نشده اما تماس پوستی بین آلت‌های تناسلی صورت گرفته و یا دخول در دهان نیز می‌تواند سبب انتقال ویروس البته به میزان شیوع کمتری نسبت به دخول در آلت تناسلی و یا مقعد گردد. ممکن است برای انتقال پاپیلوما بین زن و مرد در طول فعالیت جنسی (از مقعد زن به اندام تناسلی مرد، لمس دست زن به اندام تناسلی مردان و تلقیح خود به خود در هر دو جنس) این زمینه را فراهم کند.

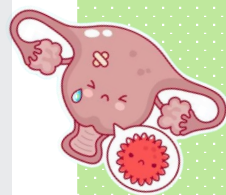
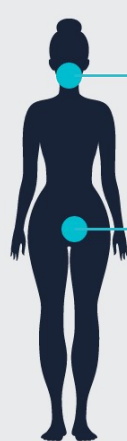
Tonsils & Vocal Cords
Tongue
Tonsils
Throat

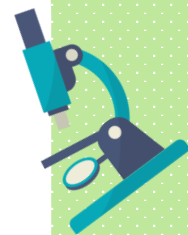
Anus
Penis

Tonsils & Vocal Cords
Tongue
Tonsils
Throat

Anus
Cervix
Vulva
Vagina

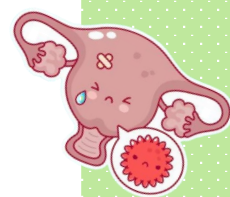

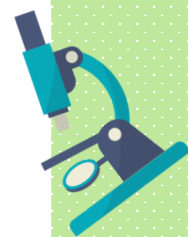

یکی از راه های نامحسوس انتقال جنسی انتقال ویروس وجود خراش های بسیار نازک روی پوست و یا مخاط خصوصا در نواحی تناسلی افراد است. این نواحی در زنان شامل: واژن، آلت تناسلی خارجی، میان دوره (ناحیه بین منفذ واژن تا منفذ مقعد) و خود مقعد میباشد. در مردان این نواحی شامل: آلت تناسلی، بیضه ها، میان دوره (ناحیه بین بیضه ها تا منفذ مقعد) و خود مقعد میباشد. اساسا ویروس از طریق چنین راه های باریک و بعضا میکروسکوپی امکان انتقال به لایه ی زیرین پوست را پیدا می کند. همچنین در طریقه انتقال جنسی، خراش ایجاد شده در نتیجه دخول به واژن و یا مقعد راه اصلی ورود ویروس است. به همین دلیل هرگونه التهاب در اندام های تناسلی (واژن در خانمها و آلت تناسلی در آقایان) در نتیجه امراض مقاربتی سبب ایجاد این خراش های میکروسکوپی و سهولت ورود ویروس پاپیلوما به فرد می گردد.

انتقال جنسی ویروس به صورت غیر مستقیم و از طریق استفاده از انگشتان و یا اسباب بازی های جنسی (Sex toys) آلوده به ویروس نیز منتقل می گردد. تلقیح از فرد به خودش نیز می تواند با خاراندن ناحیه تناسلی اتفاق بیفتد. بنابر این رابطه جنسی به صورت غیر دخول یا تلقیح از طریق انگشتان می تواند شریک جنسی را آلوده کند.

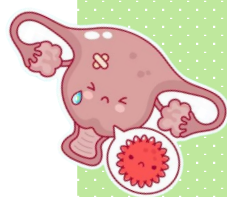

شیوع پاپیلوما در افراد باکره (دختر و یا پسر) بسیار پایین تر از افراد فعال از نظر جنسی است. در صورت صحت ادعای افراد باکره در مورد عدم تجربه جنسی قبلی، این موارد مثبت را می توان به انتقال ویروس از راه های غیر جنسی (اشیاء آلوده و یا انتقال کاملاً اتفاقی) منسوب نمود. در افراد باکره انجام عمل نزدیکی بدون دخول شامل: انگشت به آلت، مالش آلت به آلت بدون دخول آلت به واژن و یا مقعد و آلت به دهان همگی می تواند سبب انتقال جنسی پاپیلوما گردند. همچنین در مردان غیر همجنس باز، حضور ویروس در کانال مقعد می تواند نشان دهنده انجام سکس بدون دخول از طریق راه های بالا بین زن و مرد باشد.

حفره دهان می تواند به ویروس آلوده شود. اگر در دهان فردی زخم و یا التهاب (دندان ها، آفت دهانی، التهاب لثه و ...) و یا زخم های ناشی از خوردن و جویدن وجود داشته باشد، می تواند راهی برای نفوذ ویروس از طریق جنسی (وارد شدن آلت تناسلی زن در دهان مرد و یا آلت تناسلی مرد در دهان زن) و یا غیر جنسی (بوسه عمیق از فرد آلوده به ویروس) صورت پذیرد. انتقال پاپیلوما از دهان ممکن است از طریق سکس دهانی و یا از طریق بوسه عمیق دهان به دهان (Deep Kissing) از طریق فرد آلوده به ویروس رخ دهد. در اینگونه موارد مایع بزاق به شدت آلوده به ویروس است و به تنهایی رل مهمی در انتقال ویروس خواهد داشت لیکن باید توجه داشت اساساً حفره دهان مکان مناسبی برای این ویروس نمی باشد.

توجه: ویروس پاپیلوما از طریق خون منتقل نمی شود.

انتقال غیر جنسی پاپیلوما

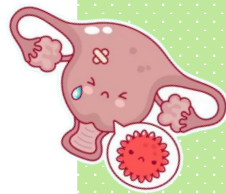
بسیاری از تحقیقات مشخص نموده که DNA ویروس روی انگشتان بسیاری از افراد مبتلا به عفونت با ویروس پاپیلوما مشاهده می‌شود. ویروس باقی مانده بر روی انگشتان دست فرد آلوده یکی از مهم ترین راه های انتقال غیر جنسی این ویروس محسوب می گردد. این انتقال از اندامی به اندام دیگر در شخص آلوده و یا به شریک جنسی او و حتی به دیگر افراد جامعه می‌تواند صورت پذیرد.

انتقال از طریق خارش زگیل تناسلی با دیگر نقاط دستگاه تناسلی یک فرد از طریق خود تلقیحی نیز می‌تواند صورت گیرد. بدین معنی که بدون هیچ گونه تماس جنسی، فرد مبتلا به زگیل، ویروس را به دیگر اندام خود و نیز به دیگران می‌تواند منتقل نماید.

انتقال از راه دهان بدون مبادرت به عمل جنسی نیز یکی از طرق انتقال غیر جنسی است. شایعترین راه، بوسه عمیق (Deep Kissing) بین زن و مرد به صورت صرفا معاشقه و بدون انجام مقاربت میباشد. لیکن ویروس از طریق بوسه معمولی (مانند ارتباط عاطفی بین والدین و فرزندان) احتمالا قابل انتقال نمیشود. انتقال از طریق دستان آلوده خصوصا در کودکان گزارش شده است. این انتقال از پدر و یا مادر و یا دیگر افراد خانواده به کودک و یا از کودک به صورت خود تلقیحی از زگیل های دست و پا به ناحیه تناسلی صورت میگیرد. یکی دیگر از راه های انتقال به طفل هنگام تعویض پوشک از مادر آلوده به فرزند است. راه دیگر انتقال به کودک متاسفانه در پاره ای از موارد به دلیل سوء استفاده جنسی از کودک و یا Child Abuse است.

ویروس پاپیلوما میتواند پس از ۷ روز در دمای اتاق و یا در محیط مرطوب عفونی باقی میماند. لذا، باقی ماندن طولانی مدت پاپیلوما در محیط بیرونی به عنوان یک ویروس DNA دار بر روی اشیا و یا سطوح می‌تواند عاملی برای انتقال غیر جنسی آن باشد.

لیستی از اشیایی که بالقوه توانایی انتقال ویروس را میتوانند دارا باشند عبارتند از: حوله حمام، محیط استخرهای عمومی، پروب های سونوگرافی ترانس واژینال، لامپ و لوله ژل سونوگرافی، کولپوسکوپ و اسپکولوم، صندلی های توالت و ...

پاپیلوما در مقعد

پاپیلوما یک عفونت نسبتا شایع در مجرای مقعد می باشد. شیوع این ویروس در مقعد وابستگی کامل به رفتار جنسی فرد دارد. مثلا بالاترین شیوع در مردان همجنس باز (۴۷/۲٪) و کمترین شیوع در مردان معمولی جامعه که فقط با زنان ارتباط جنسی دارند (۱۲/۲٪) می باشد. البته در مردانی که فاقد هرگونه رابطه خارج از منزل بوده و از نظر سلامت جنسی در وضعیت نرمالی به سر میبرد، مشاهده ویروس در مقعد، امری نادر می باشد. همچنین در مردان غیر همجنس باز (مردان معمولی جامعه)، تماس مداوم بین بیضه ها با میان دو راه و ناحیه مقعد می تواند حضور ویروس را در ناحیه مقعد توجیه نماید. (راه غیرجنسی و اتفاقی)

راه انتقال مقعدی از طریق خودتلقینی و یا از طریق شریک جنسی آلوده به صورت ماساژ انگشتان و فرو بردن در داخل مقعد شریک دیگر صورت می گیرد. باید توجه داشت برای انتقال ویروس به مجرای مقعد، الزاما نیاز به نزدیکی از راه مقعد نمی باشد.

در تمامی جوامع، ریسک ابتلاء به ویروس در مقعد مردان جامعه بالاتر از زنان است (چه مردان با رفتارهای پرخطر جنسی و یا مردان معمولی) خصوصا در میان جوانان. در بین ۱/۲٪ تا ۸٪ از مردان معمولی بدون علامت جامعه این ویروس در کانال مقعد مشاهده گردید. در گزارشات رسیده، این مردان فاقد سابقه ارتباط جنسی با دیگر مردان جامعه بوده اند.

انتقال پاپیلوما در حاملگی

انتقال عمودی در داخل رحم (منظور در طی دوره حاملگی از مادر به جنین) بسیار نادر است. بیشترین احتمال انتقال ویروس بین مادر و فرزند در حین زایمان می باشد. اگر مادر از قبل آلوده به ویروس بوده و کادر پزشکی از این مسئله از قبل آگاه باشند، شاید انجام سزارین بتواند از آلودگی نوزاد در حین عبور از کانال زایمانی جلوگیری نماید ولی تاثیر انجام عمل سزارین برای جلوگیری از انتقال حین زایمان هنوز به درستی به اثبات نرسیده است. زیرا احتمال انتقال عفونت در زایمان طبیعی حدود ۵۱/۴٪ و از راه سزارین حدود ۲۷٪ است بنابراین در هر دو حالت احتمال انتقال وجود دارد. اگرچه گزارش‌هایی مبنی بر شناسایی DNA ویروس از جمله انواع تیپ پرخطر آن در شیر مادر و آغوز وجود دارد، هیچ تطابقی بین HPV-DNA جدا شده از شیر مادر و نمونه‌های دهانه رحم یا دهان مادران مشاهده نشده است. در صورت ابتلای مادر به HPV، محدودیت و قطع کردن شیردهی توصیه نمی شود.

تهیه و تدوین:

دکتر آنژیلا عطایی

دکتر سید محمد جزایری

دکتر محمد حسن زاده کیابی

دکتر ایمان رضایی ازهر

دکتر شقایق یزدانی نیشابوری

مرکز تحقیقات ویروس شناسی بالینی- دانشگاه علوم پزشکی تهران

کلینیک پاپیلوما- بیمارستان لولاگر- دانشگاه علوم پزشکی ایران

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ایران

کلینیک پاپیلوما بیمارستان لولاگر

سازمان بهداشتی جهانی
آرامش ژنیست زن
سویا خاص

مرکز تحقیقات ویروس شناسی بالینی
دانشگاه علوم پزشکی تهران

دانشگاه علوم پزشکی
و خدمات بهداشتی درمانی تهران